

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน

วิชาเอก ภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล

A THAI TOURISM TEXTBOOK FOR CHINESE STUDENTS AT YUNNAN

NORMAL UNIVERSITY IN THE PEOPLE REPUBLIC OF CHINA

หลี่ จาง

LI ZHANG

นิสิตปริญญาโท การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

**GRADUATE STUDENT IN THE MASTER'S PROGRAM IN TEACHING THAI AS A FOREIGN
LANGUAGE, HUMANITIES FACULTY, SRINAKARINWIROT UNIVERSITY**

พัทธยา จิตต์เมตตา¹

PATTAYA JITMETTA¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ให้มีประสิทธิภาพของแบบเรียนตาม เกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้คือ 80/80 ผู้วิจัยจึงสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำแบบเรียนไปทำการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชาวจีน วิชาเอก ภาษาไทยชั้นปีที่ 3 สาขาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างคัดเลือก แบบเจาะจง คือนักศึกษาที่มาศึกษาในประเทศไทยตามโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปีการศึกษา 2555

ผลการศึกษาพบว่า แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 85.06/82.00$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น แบบเรียนนี้จึงสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

คำสำคัญ: แบบเรียน, ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว, นักศึกษาชาวจีน

Abstract

The purposes of the research were: 1) to construct the "A Thai Tourism Textbook for Chinese Students at Yunnan Normal University in the People Republic of China"; and 2) to find out the efficiency of this textbook based on the 80/80 criteria. Upon completion, the textbook was experimented with 10 selected third-year Chinese students at Yunnan Normal University, those who participated in the cooperative with Dhurakij Pundit University in Thailand in 2012. These students were majoring in Thai language and were studying in the area of Thai tourism.

¹ อาจารย์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก

The result of this research revealed that the efficiency of “A Thai Tourism Textbook for Chinese Students at Yunnan Normal University in the People Republic of China” was effective at the significance level of 85.60/82.00 and proved to be effective for use as a textbook on Thai tourism for Chinese students.

Keywords: Textbook, Thai language for tourism, Chinese Students

บทนำ

โลกปัจจุบันกำลังเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ประเทศต่างๆ มีการติดต่อเกี่ยวข้องกับกันอย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยเริ่มจากหน่วยย่อยระดับท้องถิ่นจนพัฒนาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ดังนั้น แต่ละประเทศจึงพยายามหาช่องทางติดต่อสื่อสารกันโดยตรงเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ภาษาของประเทศที่มีความสัมพันธ์กันจึงเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาษาคือเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจกัน และภาษายังสะท้อนถึงทัศนคติ วิถีชีวิต ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนในแต่ละชาติอีกด้วย หากมีความเข้าใจภาษา ก็สามารถเข้าถึงคนในประเทศนั้นๆ ได้ ด้วยเหตุผลข้างต้น ทำให้การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ หรือภาษากลางของโลกจึงไม่เพียงพออีกต่อไป ด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้ภาษาของชนชาติต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญ และปัจจุบันกำลังเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ

ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจศึกษามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในทวีปยุโรป อเมริกา และเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีน นับว่าชาวจีนเป็นชาวต่างชาติกลุ่มใหญ่ที่สนใจเรียนภาษาไทยเป็นอย่างมาก เห็นได้จากจำนวนนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี (云南新闻网.2013, 14 พฤษภาคม) ทั้งนี้ หลังจากที่สาธารณรัฐประชาชนจีนได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทยเมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1975 ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศก็แน่นแฟ้นมากขึ้นเป็นลำดับ และมีความร่วมมือกันทั้งในด้านการค้า การเมือง การเกษตร การทหาร การท่องเที่ยว ตลอดจนด้านการกีฬาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในด้านการค้าระหว่างสองประเทศนั้นเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว (广西日报. 2009, 5 มิถุนายน) นอกจากนี้ วัฒนธรรมไทยด้านความบันเทิงประเภทภาพยนตร์ไทย ละครไทย และเพลงไทย กำลังเป็นกระแสนิยมของคนรุ่นใหม่ในประเทศจีน และที่สำคัญคือ ในส่วนของการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยในประเทศจีนที่เปิดสอนวิชาภาษาไทยมากกว่า 60 แห่ง เช่น ในมณฑลกว่างซี 21 แห่ง มณฑลยูนนาน 30 แห่ง กรุงปักกิ่ง 2 แห่ง และที่อื่นๆ อีก 7 แห่ง (中国网络电视台. 2012, 14 เมษายน) หลักสูตรและวัตถุประสงค์ในแต่ละมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกัน รายวิชาที่มีความหลากหลาย อาทิ การสื่อสารทั่วไป การทูต การค้า พาณิชยกรรมศึกษา การแปล และการท่องเที่ยว เป็นต้น

จากการศึกษาภาษาไทยในหลักสูตรต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยพบว่า หลักสูตรภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเป็นหลักสูตรที่นักศึกษาชาวจีนให้ความสนใจเรียนมากที่สุด การเรียนการสอนในหลักสูตรนี้นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่จูงใจให้ชาวจีนเดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทำให้ความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีนขยายกว้างขึ้นเรื่อยๆ และจากการสำรวจในประเทศไทยก็พบว่า มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศจีนเพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน จากสถิติในแต่ละปี (中华人民共和国商务部.2010, 12 เมษายน) นับตั้งแต่ปี 2003 มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางมาประเทศจีนจำนวน 275,429 คน ปี 2006 จำนวน 591,956 คน ปี 2008 จำนวน 1.44 ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็น 6.21 ล้านคน ในปี 2010 อัตราการเพิ่มนี้คิดเป็นร้อยละ 323.76 ประเทศจีนถือเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย และสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ได้แก่ กำแพงเมืองจีน อุทยานจิ่วจ้ายโกว ลี่เจียง เป็นต้น ในขณะเดียวกัน ชาวจีนจำนวนมากก็

ต้องการเดินทางท่องเที่ยวมายังประเทศไทย รับประทานอาหารไทย และสัมผัสกับเสน่ห์ของเมืองแห่งรอยยิ้ม ประเทศไทยจึงเป็นจุดหมายปลายทางที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นอย่างมาก จากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ที่สุดของตลาดการท่องเที่ยวในประเทศไทยก็คือ ชาวจีน และแหล่งท่องเที่ยวที่คนจีนนิยมมาเที่ยว ได้แก่ กรุงเทพฯ พัทยา ภูเก็ต เป็นต้น (东莞时间网 .2012, 19 กรกฎาคม) การท่องเที่ยวระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยจึงมีบทบาทสำคัญมากขึ้นตามลำดับ ส่งผลให้เกิดความต้องการบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาของทั้งสองประเทศเพิ่มมากขึ้นด้วย

ด้วยกระแสความนิยมด้านการท่องเที่ยวของประชาชนทั้ง 2 ประเทศ ระหว่างไทยและจีน ดังกล่าวข้างต้นทำให้มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล (Yunnan Normal University) นครคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจการท่องเที่ยว จึงมีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย สาขาการท่องเที่ยว นับเป็นมหาวิทยาลัยอันดับต้นๆ ที่เปิดการเรียนการสอนในสาขานี้ และได้ขยายการเรียนการสอนหลักสูตรนี้ใน 3 วิทยาเขต เนื่องจากแบบเรียนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนนั้นยังมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งผู้วิจัยได้สำรวจในร้านหนังสือของประเทศจีนที่จำหน่ายหนังสือภาษาไทย พบหนังสือภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวมีเพียง 3 เล่มเท่านั้น เล่มแรกคือ หนังสือ สถานที่ท่องเที่ยวมณฑลยูนนานแบบไทย-จีน พิมพ์และจำหน่ายโดยศูนย์ TAC การฝึกอบรมการแปลของยูนนาน เป็นหนังสือที่แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานเป็นหลัก ข้อดีของหนังสือเล่มนี้คือ มีทั้งภาษาจีนและภาษาไทย แต่เนื่องจากจัดพิมพ์มาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปีแล้ว จึงมีข้อมูลบางประการที่ไม่เป็นปัจจุบัน เล่มที่สองคือ หนังสือ เที่ยวยูนนาน ดินแดนแห่งสีสัน (ฉบับภาษาไทย) โดยสำนักการท่องเที่ยวเมืองคุนหมิง พิมพ์จำหน่ายในปี 2009 เนื้อหาเน้นการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวของมณฑลยูนนาน และเมืองคุนหมิง จึงยังไม่มีข้อมูลแนะนำแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทย ส่วนเล่มสุดท้ายคือ หนังสือ ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยว จัดพิมพ์โดยมหาวิทยาลัยปักกิ่ง หนังสือเล่มนี้จำหน่ายทั่วไป เนื้อหาเน้นคำศัพท์และรูปประโยคภาษาไทยเพื่อการเดินทางและการท่องเที่ยว จึงเห็นได้ว่าจำนวนหนังสือไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวขึ้นเพื่อใช้สอนในสาขาวิชานี้โดยเฉพาะ และเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชาการท่องเที่ยวของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล อีกทั้งเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวของมหาวิทยาลัยอื่นๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2 = 80/80$

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ในการนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบเรียน
2. กำหนดเนื้อหาของแบบเรียนและสร้างแบบเรียน

3. สร้างแบบเรียน
4. ประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ
5. นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
6. เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $E1 / E2 = 80/80$ โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
E1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นผลการทดสอบระหว่างเรียน
E2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์กำหนดไว้คือ $80 / 80$ (E1/E2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 1 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน 8 บท

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	10
1	10	8	8	9	7	9	9	8
2	10	10	9	10	10	10	10	10
3	10	8	8	9	7	10	8	7
4	10	8	7	6	7	10	8	7
5	10	6	8	9	9	9	8	8
6	10	6	7	10	8	7	8	8
7	9	8	7	10	8	9	8	8
8	9	10	9	10	7	10	9	7
9	10	10	9	10	10	8	10	10
10	10	9	9	8	7	10	9	9
$\sum X$	98	83	81	91	80	83	87	82
$\frac{\sum x}{N}$	9.80	8.30	8.10	9.10	8.00	8.30	8.70	8.20
E1	98.00	83.00	81.00	91.00	80.00	83.00	87.00	82.00

จากตาราง 1 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 80.00 – 98.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.60 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ E1=80 โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับ ต่อไปนี้

ภาคที่ 1 การท่องเที่ยวในประเทศจีน

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศจีน

มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 98.00

บทที่ 2 กำแพงเมืองจีน	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.00
บทที่ 3 อุทยานจิ่วไถโกว	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.00
บทที่ 4 ลี่เจียงตำบลต้าเยียน	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 91.00
ภาคที่ 2 การท่องเที่ยวในประเทศไทย	
บทที่ 5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 80.00
บทที่ 6 กรุงเทพมหานคร	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.00
บทที่ 7 พัทยา	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.00
บทที่ 8 ภูเก็ต	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 82.00
ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบท รวม 8 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนด	

E1=80

2. ผลการวิเคราะห์ จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนทั้ง 8 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 2 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (คะแนนเต็ม 40)
1	35
2	37
3	34
4	28
5	29
6	32
7	30
8	37
9	32
10	34
$\sum F$	328
$\frac{\sum F}{N}$	32.80
E2	82.00

จากตาราง 2 ผู้วิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัย ยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้ง 8 บท คิดเป็นร้อยละ 82.00 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ ตัวหลังที่กำหนดไว้ E2 = 80 แสดงว่าแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอก ภาษาไทย มหาวิทยาลัย ยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 3 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

บทที่	เรื่อง	เกณฑ์ 80/80	
		E1	E2
1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศจีน	98.00	
2	กำแพงเมืองจีน	83.00	
3	อุทยานจิ่วไถโกว	81.00	
4	ลี่เจียง-ตำบลต้าเหยียน	91.00	
5	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย	80.00	
6	กรุงเทพมหานคร	83.00	
7	พัทยา	87.00	
8	ภูเก็ต	82.00	
	รวมเฉลี่ย 8 บท	85.60	82.00

จากตาราง 3 ผู้วิจัยพบว่า แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษา ชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้ง 8 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยทั้ง 8 บทเรียน คือ $E1 = 85.60$ และประสิทธิภาพคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 8 บท คือ $E2 = 82.00$

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่า แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2 = 85.60/82.00$ สามารถนำไปใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอนได้

สรุปผลการศึกษาวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน และทดลองหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 จากผลการทดลองสรุปได้ว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการกระบวนการและขั้นตอนการวิจัยอย่างถูกวิธี โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน การท่องเที่ยว และการเรียนการสอนเพื่อการท่องเที่ยว การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยและอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเพื่อแก้ไขปรับปรุง จากนั้นจึงนำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นก็รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยนำไปหาค่าประสิทธิภาพ $E1/E2$ โดยสรุปผลมีรายละเอียดดังนี้

ภาคที่ 1 การท่องเที่ยวในประเทศจีน

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศจีน	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 98.00
บทที่ 2 กำแพงเมืองจีน	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.00
บทที่ 3 อุทยานจิ่วไถ่โกว	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.00
บทที่ 4 ลีเจียง ตำบลต้าเหยียน	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 91.00
ภาคที่ 2 การท่องเที่ยวในประเทศไทย	
บทที่ 5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 80.00
บทที่ 6 กรุงเทพมหานคร	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.00
บทที่ 7 พัทยา	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.00
บทที่ 8 ภูเก็ต	มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 82.00

1. ประสิทธิภาพตัวแรกของแบบเรียนมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพเป็นร้อยละ 85.60 ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E1 = 80$)

2. ประสิทธิภาพตัวหลังของแบบเรียนมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพเป็นร้อยละ 82.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E2 = 80$)

3. แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน มีประสิทธิภาพร้อยละ 85.60/82.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดย ประสิทธิภาพตัวแรก ($E1$) ของบทเรียนทั้ง 8 บท อยู่ระหว่างร้อยละ 80.00 – 98.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพตัวแรก ($E1$) เฉลี่ยเป็นร้อยละ 85.60 และประสิทธิภาพตัวหลัง ($E2$) เป็น ร้อยละ 82.00

กล่าวโดยสรุปคือ แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการ เรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนได้

อภิปรายผล

Institute of Culture and Arts

จากการวิจัยแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลดังนี้

1. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีนวิชาเอก ภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ ($E1$)

ประสิทธิภาพตัวแรกของบทเรียนมีค่าประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ คือ $E1 = 80$ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านการศึกษางานวิจัย เอกสาร ตำรา และ หนังสือที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และแบบเรียนต่างๆ โดยเฉพาะแบบเรียนสำหรับนักศึกษาชาวจีน และมีการแก้ไข เนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา ตลอดจนคำศัพท์ที่ใช้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จากนั้น นำไปทดลองกับกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อรวบรวมข้อบกพร่อง นำไปปรับปรุง แก้ไข ให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพ แล้วนำไปทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ผลปรากฏว่า บทเรียน ทุกบทผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกตามที่กำหนด ($E1=80$) แสดงว่าแบบเรียนสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุการ เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ได้อ่านเนื้อหา เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องด้วยเนื้อหา เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้งานได้จริง จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างให้ ความร่วมมือในการทดลองเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นได้อย่างราบรื่น จึงเป็นเหตุผลที่ ทำให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ตามค่าเฉลี่ยร้อยละของแต่ละบทเรียนได้คะแนนแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ภาคที่ 1 การท่องเที่ยวในประเทศจีน พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนสูงที่สุดในบทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศจีน คิดเป็นร้อยละ 98.00 เป็นเพราะว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของประเทศจีน ซึ่งนักศึกษาชาวจีนมีพื้นฐานความรู้ทางด้านนี้เป็นอย่างดี ลำดับที่ 2 คือ บทที่ 4 ลี้เจียง ตำบลต้าเหยียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 91.00 เป็นบทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในเมืองลี่เจียง ซึ่งเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงมากในประเทศจีน และเป็นบ้านเกิดของผู้เรียนบางคน ดังนั้น ผู้เรียนจึงมีคุ้นเคยเป็นอย่างดี ส่วนลำดับสุดท้าย คือ บทที่ 3 อุทยานจิ่วจ้ายโกว ได้คะแนนร้อยละ 81.00 วิเคราะห์ได้ว่า การเดินทางไปยังอุทยานจิ่วจ้ายโกวค่อนข้างลำบาก ค่าใช้จ่ายสูง อีกทั้งลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา ซึ่งคล้ายคลึงกับลักษณะภูมิประเทศที่มณฑลยูนนาน ผู้เรียนจึงไม่ให้ความสนใจมากนัก

ภาคที่ 2 การท่องเที่ยวในประเทศไทย บทที่ 7 พัทยา ได้คะแนนค่อนข้างสูง คือร้อยละ 87.00 คะแนน เพราะว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับชื่อเสียงมากสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นทะเล ในประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลค่อนข้างน้อย พัทยาจึงเป็นที่สนใจของชาวจีนจำนวนมาก ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองพัทยามีมากมาย ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ง่าย ส่งผลให้ผู้เรียนค่อนข้างคุ้นเคยกับเนื้อหา ส่วนบทที่ 5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้คะแนนน้อยที่สุด คือร้อยละ 80.00 เนื่องจากบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพโดยรวมของประเทศไทย ซึ่งเป็นความรู้ที่ค่อนข้างใหม่และมีความหลากหลายสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนส่วนมากจึงไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาเท่าใดนัก

อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรจัดคาบเรียนของแต่ละบทให้เหมาะสมกับความยากง่ายของแต่ละบทเรียน และอธิบายเพิ่มเติมมากขึ้น หรือใช้สื่อวีดิทัศน์นำเสนอข้อมูล โดยเฉพาะในเนื้อหาที่เป็นเรื่องใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาบทเรียนและคำศัพท์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

3. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนคือ $E1/E2 = 85.60/82.00$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E1/E2 = 80/80$ อาจเป็นผลเนื่องมาจากแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศจีนและประเทศไทย มีทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นสถานที่ที่ผู้เรียนรู้จักและเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว เป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียน อีกทั้งมีรูปภาพประกอบจากสถานที่จริง และการจัดคำศัพท์ภาษาไทยในแต่ละบท เป็นคำศัพท์ที่สำคัญ ผู้เรียนควรเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนดี นอกจากนี้บทเรียนแต่ละบทยังใช้ภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน มีรูปเล่มและสีสันสดใส สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา นอกจากนั้น แต่ละบทเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกับการกิจกรรม ได้ฝึกปฏิบัติจริง จึงทำให้ผู้เรียนมีผลคะแนนสอบดี ผ่านเกณฑ์การหาประสิทธิภาพที่ผู้วิจัยกำหนด

จากผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E1/E2 = 80/80$ จึงกล่าวได้ว่า สามารถนำแบบเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนนักศึกษาชาวจีนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนหรือชาวต่างชาติ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เช่น ภาษาไทยธุรกิจ การแปล ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วัฒนธรรมและประเพณีไทย

2. ควรสร้างสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบวีดิทัศน์ ประกอบแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนสนใจ สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.โครงการสำรวจทัศนคตินักท่องเที่ยวเพื่อการวางแผนเชิงรุกในการเจาะกลุ่ม
ลูกค้าใหม่สำหรับ 4 ตลาดในเอเชีย(จีน ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย และไต้หวัน).กรุงเทพฯ:บริษัท เดอะ นีลเสน
คอมปะนี (ประเทศไทย) จำกัด.

ทวี กสิยพงศ์. (2521). ตุลาการไปเมืองจีน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์.

นิศา ชัชกุล. (2555). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

东莞时间网.(2012,19 กรกฎาคม).中国成为泰国最大游客来源国. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม2012จาก
http://news.timedg.com/2012-07/19/content_11183256.htm.

中华人民共和国商务部.(2010,2 เมษายน).泰国人出国旅游首选中国.สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน
2012,จาก [http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/i/jyjl/j/201004/20100406851708.html?](http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/i/jyjl/j/201004/20100406851708.html?376922815=1147068050)
376922815=1147068050

广西日报数字报刊.(2009,5 มิถุนายน).泰语：中泰沟通的重要桥梁.สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2012
จาก http://gxrb.gxnews.com.cn/html/2009-06/05/content_242741.htm

中国网络电视台.(2012, 14 เมษายน).“泰语热”升温云南 30 余所高校开设泰语课程.
สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2012 จาก <http://news.cntv.cn/20120414/108057.shtml>

云南师范大学.(2012).云南师范大学云南华文学院 2012 泰语专业(非师范).
สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2012 จาก <http://huawen.ynnu.edu.cn/info.asp?navId=7&lm=泰语>

云南师范大学. (2012).学院设置.สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2014 จาก<http://www.ynnu.edu.cn/scho.php>

云南新闻网. (2013, 5 พฤษภาคม).中泰专家昆明“把脉”泰语教学.
สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2014 จาก <http://www.yn.chinanews.com/pub/html/special/taiguojiaoyuzhan/>